

ΓΕΝΙΚΟ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΙΟΧΑΝΕΣΜΠΟΥΡΓΚ

Γιοχάνεσμπουργκ : 03-02-2020
Αρ. Πρωτ. : Φ.ΣΕΑ/43

ΓΡΑΦΕΙΟ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Μήνυμα του Συντονιστή Εκπαίδευσης στο Γιοχάνεσμπουργκ, Δρ Γεωργίου Βλάχου, για την Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας - 9 Φεβρουαρίου 2020

Η 9η Φεβρουαρίου καθιερώθηκε με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Παιδείας-Θρησκευμάτων και Εξωτερικών ως Παγκόσμια Ημέρα της Ελληνικής Γλώσσας (ΦΕΚ Β 1384 /24.4. 2017), θεσμοθέτηση που από τη μια αποτελούσε διαχρονικό αίτημα του Απόδημου και Ομογενειακού Ελληνισμού και από την άλλη φανερώνει την σημαντικότητα και την αναγνώριση της προσφοράς της Ελληνικής Γλώσσας. Έτσι για τρίτη χρονιά, τιμούμε την Ελληνική Γλώσσα με απώτερο σκοπό την προβολή και διάδοση της αξίας της και ευρύτερα του πολιτισμού μας.

Ο αρχαίος ελληνικός πολιτισμός και η αρχαία ελληνική γλώσσα αποτελούν την πολιτιστική κληρονομιά του λαού μας. Μεγάλη είναι η σπουδαιότητα της γλώσσας μας ως προς τη διαχρονικότητα και την εκφραστική της ικανότητα. Αρχικά, είναι γνωστό πως η ελληνική γλώσσα μιλιέται εδώ και 4.000 χρόνια ασταμάτητα. Το γεγονός αυτό αποδεικνύει την αξία της λαμβάνοντας υπόψη πως κατά μεγάλες χρονικές περιόδους υπήρξε παγκόσμια γλώσσα. Η διάρκεια της γλώσσας μας οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στις πολλές εκφραστικές δυνατότητες που διαθέτει. Τόσο σε επίπεδο λεξιλογίου όσο και σε επίπεδο συντακτικού, η ελληνική γλώσσα παρουσιάζει απίστευτη ποικιλία.

Αξίζει να τιμάται λοιπόν, μια γλώσσα πολύτιμη ως παρακαταθήκη για τη Δύση και φυσικά για όλο τον κόσμο. Αξίζει να τιμάται μια γλώσσα αναντικατάστατη ως θεμέλιο για την εθνική ταυτότητα του Ελληνισμού. Τα κείμενα που διασώθηκαν μέχρι σήμερα λογοτεχνικά, φιλοσοφικά, και ιστορικά της αρχαιότητας, τα κείμενα της Αγίας Γραφής και των Πατέρων της Εκκλησίας, τα έργα της καθαρεύουσας και της δημοτικής, η γλώσσα του Σολωμού, του Κάλβου, του Παλαμά, του Σεφέρη, του Καβάφη, του Καζαντζάκη, του Ελύτη και του Ρίτσου, αντικατοπτρίζουν τη συνέχεια του Ελληνισμού και της ελληνικής γλώσσας μέσα στο χρόνο.

Η ελληνική γλώσσα είναι, πρώτα και πάνω απ' όλα, εθνική ταυτότητα, είναι η έκφραση της σύγχρονης ύπαρξης και της ιστορικής μαζί διαδρομής μας, δηλαδή η ταυτότητά μας. Γι' αυτό και η πιο ουσιαστική προσέγγιση ενός πολιτισμού, ενός λαού, μιας κοινωνίας, περνάει πάντα μέσα από τη γλώσσα. Τα γλωσσικά σύμβολα αποκαλύπτουν με τον πιο εύγλωττο τρόπο τη νοοτροπία, την ιστορία, τη σκέψη και τη στάση ενός λαού απέναντι στον κόσμο. Αυτά τα παραπάνω ισχύουν για την

ελληνική γλώσσα και της προσδίδουν έναν ιδιαίτερο χαρακτήρα. Η σημερινή παρουσία της στο λεξιλόγιο όλων των ευρωπαϊκών γλωσσών και μάλιστα σε σύνθετες και απαιτητικές μορφές επικοινωνίες, όπως είναι η επιστήμη ή ο πολιτικός λόγος αναδεικνύουν την ελληνική σε κύρια βάση της εννοιολογικής έκφρασης του δυτικού πολιτισμού. Έτσι αποδεικνύεται και η οικουμενικότητά της.

Έχοντας, λοιπόν, υπόψη την οικουμενικότητα και την παγκόσμια προσφορά της ελληνικής γλώσσας, μπορούμε εύκολα να αντιληφθούμε ότι ύψιστο καθήκον όλων, πρωτίστως δε όσων υπηρετούμε τον Απόδημο Ελληνισμό, είναι να καταβάλουμε τις μεγαλύτερες δυνατές προσπάθειες για τη διατήρηση, την καλλιέργεια και τη διάδοση των ανθρωπιστικών αξιών του ελληνικού πολιτισμού σε παγκόσμιο επίπεδο.

Κλείνοντας, θα αναφέρω τις σκέψεις ενός δασκάλου με τεράστια προσφορά στα γράμματα και στην εκπαίδευση, του αείμνηστου Χρίστου Τσολάκη: «Τούτο, μια φορά δεν πρέπει να ξαστοχάμε: Όπως η ελευθερία έτσι κι η γλώσσα δεν είναι αγαθό που στο χαρίζουν — κερδίζεται, καταχτιέται με αγάπη και με αγώνες, με τη σπουδή και την καλλιέργειά της. Κι όσο πιο πολύ τη μελετάς και τη ζυγώνεις, τόσο πιο πλούσια ανταμοιβή σου δίνει: προπάντων, την ‘ανδρεία ηδονή’ να εκφράζεις σωστά αυτό που θες να πεις και να σκέφτεσαι σωστά αυτό που θες να εκφράσεις....».

Ο Συντονιστής Εκπαίδευσης

Δρ Γεώργιος Βλάχος.